

Bécsben is. 1926-ban mint operaénekesnő mutatkozott be a Városi Színházban, Puccini »Tosca« c. operájában. 1927-ben pedig a M. Kir. Operaházban lépett fel a »Troubadour« Leonóra szerepében. 1929-ben a Városi Színházban a »Bohémek« Mimijében lépett fel. Az opera terén való kísérletek után is azonban megmaradt, mint a Nemzeti Színház tagja, a drámai művészetnél. Főbb szerepei: Elvira (Zenebohócok), Adél (Tücsök), Julia (Romeo és Julia), Portia (Velencei kalmár), Heléna (Szentivánéji álmom), Giulia (Mint a falevelek), Királykisasszony (János vitéz), Katinka (Gyurkovics lányok), stb. — Férje: Feiks Jenő, festőművész.

Landau Lipót, magyar származású német színész, sz. 1841. jún. 21-én, Varranóban, (Zemplén m.), megh. 1894. máj. 9-én, a »Rienzi« próbáján, Hamburgban. Előbb templomi énekes. Tanul Lehmann Marinál, Prágában, azután Götze Ferencnél, Lipcsében, hol első fellépte 1870. december havában volt. Innen Mainzba megy, aztán 1874-ben Strassburgba szerződik, 1875-ben Kölnben, 1876-ban Hamburgban találjuk, ahol a Városi Színháznak 16 éven át volt a tagja. 1894. május 7-én lépett fel utoljára.

Landesberg Alexander, osztrák színműri. Nálunk is színre került színművei: »Elnök kisasszony«, operett 3 felv. Zen. szerz. Müller Nordau. Társsz. Fischl L. (Ford. Stoll Károly.) Bem. 1900. júl. 20. Fővárosi Nyári Színház. »A főkonzuk«, operett 3 felv. Társsz. Stein Leó. Ford. Bokor József. Zen. szerz. Reinhardt Henrik. Bem. 1904. ápr. 21. Király Színház. »Huszárvér«, nagy operett 2 felv. Társsz. Stein. Zen. szerz. Mader Rezső. Ford. Mérei Adolf és Ruttkay György. Bem. 1904. dec. 2. Magyar Színház. »Szép gardista«, operett 3 felv. Társsz. Willner Miksa. Zen. szerz. Berté Henrik. Bem. 1909. május 22. Fővárosi Nyári Színház.

Lándor Tivadar, író, a »Budapesti Hírlap« felelős szerkesztője, sz. 1873-ban, Nagykanizsán. A budapesti egyetem orvosi fakultását elvégezve, a hírlapírói pályára lépett. Képzőművészeti és zenekritikai szé-

les körben keltettek feltűnést. Színműfordítása: »A kis Eyolf«, szmú 3 felv. Írta Ibsen Henrik. Bem. 1899. okt. 12. Vígsház, majd 1928. dec. 18-án a Nemzeti Színház Kamara Színháza is bemutatta. »A vörös talár«. Brieux színműve, bem. 1901. október 18. Nemzeti Színház. Felújították 1922. szept. 18.

Lándori Ludmilla, magyar származású német színésznő. Színiakadémiát látogatott, majd 1890. szeptember havában tanulmányait befejezve, Kölnben vendégszerepelt. 1891-ben a Burgszínházban lépett fel, mint a frankfurti színház tagja. 1894-ben Bécsbe szerződött. Később Hevesy Ödönnek, a Pesti Hazai Első Takarékpénztár vezérigazgatójának felesége lett és egy időre lelépett a pályáról. (Férje elhunyt 1908. jan. 20-án, Budapesten.)

Lándory Mária, színésznő, sz. 1898. máj. 21-én, Budapesten. Színpadra lépett 1923-ban.

Landos Lajos, színész, sz. 1859-ben, Kolozsvárt. Színpadra lépett 1879-ben, u. o.

Lándzsa. A »Parsifal«-ban dobja Kling-sor és az adott helyen kell megállnia. Nagyon egyszerű a szerkezete. A lándzsa szára két kis vasgyűrűvel egy drótkötélpályára van szerelve, aminek közepén csomó van, hogy megakadjon. Történelmi darabokban (Shakespeare, stb.) sűrűn fordul elő.

Langaard Borghild, norvég operaénekesnő nálunk az Operaházban 1913. febr. 8-án mutatkozott be a »Bolygó hollandi« Senta szerepében.

Lángh Ádám János (jásza), úttörő színész, sz. 1772. júl. 28-án, Jászárfalun (Abauj m.). (Pesty Frigyes: »A világtörténet napjai« c. munkája szerint Felsőmetzenzéfben), megh. 1847. márc. 22-én, Pesten, a Rókus-kórházban. Atyja: Pál, tanító és jegyző volt. Középiskolai tanulmányait Debrecenben, Kassán, Pozsonyban és Pesten végezte. Midőn Ráday Pál gróf és Kazinczy Ferenc munkálkodására az 1790-ben összeállott magyar színésztársaság helyzete két évi bizonyta-